ปุยฝ้ายจอมซน

แพร มี ลูก หมา

หน้า ตา น่า รัก

แต่ ซุกซน นัก

คน ทัก ปุยฝ้าย

วัน หนึ่ง เดิน เล่น

เห็น ลูก ไก่ ลาย

กระโดด ใจ หมาย

ไล่ ตะกาย ทันที

ลูก ไก่ ตกใจ
ร้องไห้ เร็วรี่
แม่ ไก่ ช่วย ที
ลูก นี้ เกือบ ตาย

แม่ ไก่ ไล่ ตี

ลูก หมา วิ่ง หาย

วิ่ง หนี กระจาย

ไม่ หลาบ ซุกซน

แม่ ควาย กับ ลูก

เชือก ผูก เดิน วน

กิน หญ้า มาก ล้น

มี คน พา มา

วิ่ง ไป หยอก กัด

กอด รัด กายา

แม่ ควาย หัน มา

ขวิด ขา กระเด็น

ปุยฝ้าย ร้อง ลั่น

อก สั่น ใจ เต้น

เจ็บ ปวด ทุกข์ เข็ญ

เป็น เพราะ กระทำ

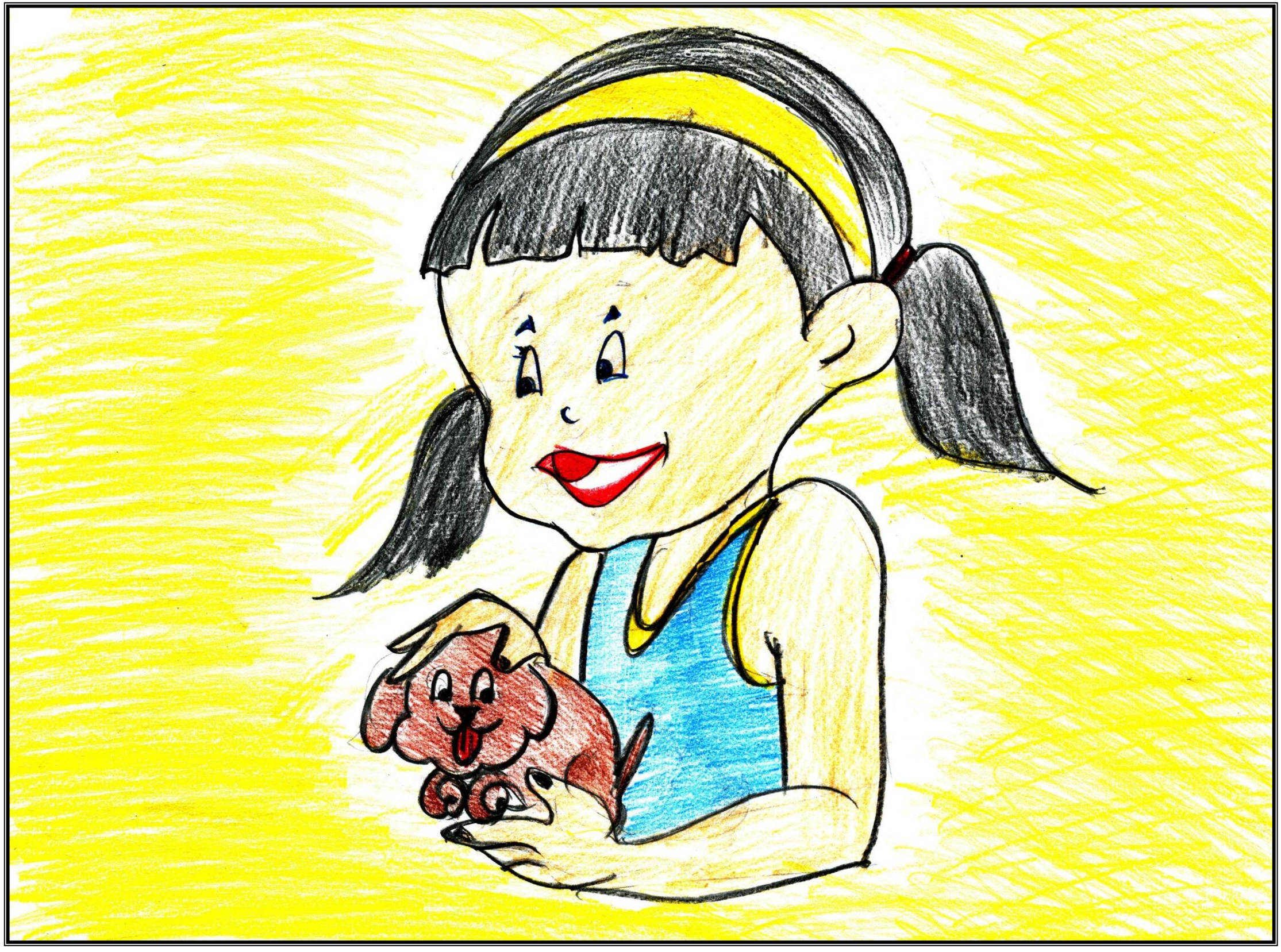

วิ่ง หา เจ้า ของ

แพร มอง แล้ว ขำ

จึง ได้ แนะ นำ

อย่า ทำ ร้าย ใคร

ปุยฝ้าย สำนึก

รู้สึก เสีย ใจ

รังแก ผู้ ใด

ย่อม ไม่ ดี เลย